

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 38629

гр. София, 30.10.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 61 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ Н. СТОЙКОВА

като разгледа докладваното от МАРИЯ Н. СТОЙКОВА Гражданско дело № 20231110128533 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от Д. А. Д. срещу „С.З.А.Е“ ЕООД, с която са предявени кумулативно обективно съединени искове с правно основание **чл.357, ал.1 КТ, вр. чл. 128, т. 2 вр. чл. 138а КТ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **2000 лв.**, представляваща разликата между дължимото, но неизплатено трудово възнаграждение при нормална продължителност на работното време и реално изплатеното месечно трудово възнаграждение за периода от 18.05.2020 г. до 04.10.2020 г. включително, след въведено от работодателя непълно работно време, ведно със законната лихва, считано от 26.05.2023 г. до окончателното изплащане на вземането, както и сумата от **100 лв.**, обезщетение за забава, представляваща общ сбор на законната лихва върху неплатените главници за периода от 01.06.2020 г. до 26.05.2023 г. Претендира разноски.

Ищецът твърди, че по силата на възникнало с ответника служебно правоотношение, заемал длъжността „специалист контрол приходи“, като изпълнявал служебните си задължения при 5- дневна работна седмица с 8 часов работен ден от 09:00 до 18:00 часа, считано от 02.01.2020 г., с брутно месечно възнаграждение от 2500 лева. Твърди, че в посоченото работно време е изпълнявал служебните си задължения до 18.05.2020 г., когато със Заповед № Н34/30.04.2020 г. било въведено непълно работно време за служителите на отдел „Обслужване на Ксерокс“, на основание чл.138а, ал.1 от КТ, поради намален обем на работа. С цитираната заповед била въведена продължителност на работния ден от 5 часа и 30 минути за периода 18.05.2020 г. - 18.08.2020 г. С последваща Заповед № Н36/29.05.2020 г. било въведено непълно работно време за служителите на отдел „Обслужване на Ксерокс“, на основание чл.138а, ал.2 от КТ, поради обявена извънредна епидемична обстановка. Посочената заповед влязла в сила на 01.06.2020 г. и била валидна за периода на обявената извънредната епидемична обстановка до нейната отмяна. Със заповедта била въведена продължителност на работния ден от 5 часа и 36 минути за периода на действието на заповедта. С последваща Заповед № Н37/29.05.2020 г. било въведено отново непълно

работно време за същите служители на отдел „Обслужване на Ксерокс“, но на друго основание - чл.138а, ал.1 от КТ, поради намален обем на работа. С въпросната заповед продължителността на работния ден оставала 5 часа и 36 минути за периода на действието ѝ, а именно 15.06.2020 г. - 18.08.2020 г. Със Заповед Н50/28.07.2020 г. било прекратено действието на Заповед № Н37/29.05.2020г. и въведено непълно работно време за служителите на отдел „Обслужване на Ксерокс“, но на основание - чл.138а, ал.2 от КТ, поради обявена извънредна епидемична обстановка. Заповедта влязла в сила на 28.07.2020 г. и била валидна за периода на обявената извънредната епидемична обстановка до 18.08.2020 г., като продължителността на работния ден била 5 часа и 36 минути за периода на действието на заповедта. С последваща Заповед № Н57/07.08.2020 г. на основание чл.138а, ал.2 от КТ се удължило прилагането на непълното работно време, въведено със Заповед № Н50/28.07.2020 г. за служителите на отдел „Обслужване на Ксерокс“. Заповедта влязла в сила на 19.08.2020 г. и била валидна за периода на обявената извънредна епидемична обстановка до нейната отмяна с изричен нормативен акт, като продължителността на работния ден оставала 5 часа и 36 минути за периода на действието на заповедта. С последна Заповед № Н85/30.10.2020 г. на основание чл.138а, ал.2 от КТ се уточнило, че прилагането на непълното работно време, въведено със Заповед № Н57/07.08.2020 г. за служителите на отдел „Обслужване на Ксерокс“ ще се прилага до 16.11.2020 г. включително, след което действието ѝ се прекратява и всички служители се връщат на редовното работно време. Посочва, че заповедта влязла в сила незабавно и била валидна до 16.11.2020 г., като била определена норма от 62 работни часа за периода на валидността ѝ – 01.11.2020 г. до 16.11.2020 г. Ищецът твърди, че за периода на действие на заповедите от 18.05.2020 г. до 04.10.2020 г. е изпълнявал служебните си задължения от вкъщи. За същия период и вследствие незаконосъобразните заповеди на работодателя, ищецът сочи, че е ошетен, поради невъзможността да работи на пълен работен ден. Посочва, че Заповед № Н36/29.05.2020 г., с която е отменено действието на Заповед № Н34/30.04.2020 г., е издадена на 29.05.2020 г., а влиза в сила на следващия работен ден – 01.06.2020 г. Твърди, че по време на действието на посочените заповеди обема на работа на предприятието не само не е намалял, но и работата се е увеличила, заявените обеми услуги са нараснали и тъй като служителите не могли да ги обработят се е налагало през процесния период работодателя да обявява свободни позиции и да назначава нови хора във отдела, в който е работил ищеца и за обслужване на същия клиент. Излага, че горепосочените заповеди са незаконосъобразни, поради това, че: работодателят не е съгласувал въвеждането на непълно работно време с представителите на синдикалните организации и представителите на работниците и служителите по чл. 7, ал. 2 КТ; не е спазено правилото на чл. 9 НРВПО, изискващо установяването на непълно работно време по чл. 138а, ал. 1 КТ да се извършва с писмена заповед на работодателя за всеки отделен случай не по-късно от 10 работни дни преди датата на преминаването към непълно работно време; поради липса на данни за намален обем на работа; поради наличие на дискриминационен елемент, тъй като непълно работно време е въведено за определени служители от различни звена, а не за цялото предприятие или отделни цели звена, каквото е изискването на чл. 138а, ал. 2 КТ; поради

това, че за периода от 15.06.2020 г. до 27.07.2020 г. е въведено непълно работно време едновременно със Заповед № Н36/29.05.2020 г. и със Заповед № Н37/29.05.2020 г., двете заповеди са действали едновременно в един и същ период от време, като едната е издадена на основание чл. 138а, ал.1 КТ, а другата – на основание чл. 138а, ал.2 КТ. С оглед незаконосъобразните заповеди и въведеното с тях непълно работно време, ищецът претендира заплащане на разликата между дължимото при нормалната продължителност на работното време възнаграждение и реално изплатеното, като претендира и лихва за забава върху всяка една от неплатените главници за периода от 01.06.2020 г. до 26.05.2023 г. Прави искане за допускане на предварително изпълнение на решението на основание чл. 242, ал.1 ГПК. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е депозиран отговор на исковата молба от ответника „С.З.А.Е“ ЕООД, с който оспорва предявения иск по основание и размер. Признава, че ищецът е назначен по трудов договор на длъжността „специалист контрол приходи“ на 02.01.2020 г. на пълно работно време – 5 дневна работна седмица с 8-часов работен ден и при повременна система на заплащане на извършваната работа. Посочва, че при намаляване на работно време ищецът е отработил само част от работното време, поради което му е изплащано и намалено трудово възнаграждение, начислявал му се е намален трудов и осигурителен стаж и намален размер на платения годишен отпуск. Твърди, че при уважаване на иска ищецът ще получава възнаграждение за работа, която реално не е извършвал. Твърди, че на основание чл.138а, ал.1 КТ работодателят е издал две заповеди: Заповед № Н34/30.04.2020 г. за въвеждане на непълно работно време за целия отдел „Ксерокс“ към работодателя за периода от 18.05.2020 г. до 01.06.2020 г. и Заповед № Н37/29.05.2020 г. за въвеждане на непълно работно време за отделни екипи от отдел „Ксерокс“ за периода от 15.06.2020 г. до 27.07.2020 г., като посочва, че за периода е имало реално намаляване на обема на работата, заповедите са издадени 10 дни преди ефективното въвеждане на намалено работно време. Твърди, че ответното дружество извършва аутсорсинг услуги като подизпълнител на „Ейч Си Ел Технолоджис“ Лтд., което дружество от своя страна обслужва „К.К“. Посочва, че за процесния период „К.К“ е поискало намаляване на обема на услугите до 70% от работното време, поради което е намалено работното време на служителите, ангажирани с предоставяне на услуги за посочения клиент и не е засегнало останалите служители на ответника. Посочва, че намаляване на обема на работа като предпоставка за въвеждане на непълно работно време следва да е налице към момента на въвеждане на непълното работно време, поради което публикуването на обяви за работа от страна на ответника е без правно значение. Посочва, че преди издаване на двете заповеди ответникът е отправил покана до НФТИНИ към КТ „Подкрепа“, но единствено на 28 и на 30 април 2020 г. са се явили представители на синдикалните организации за съгласуване въвеждането на непълно работно време, в останалите случаи не са се явили представители на синдикалната организация за съгласуване въвеждането на непълно работно време. Посочва, че при ответника е нямало представители на работниците и служителите. Излага съображения, че въвеждането на непълно работно време е преобразуващо право на работодателя и поради това несъгласуването на въвеждането на непълно работно време със синдикални

представители не води до незаконосъобразност на издадените заповеди. Твърди, че със Заповед № Н36/29.05.2020 г. не се въвежда ефективно намаляване на работното време, а само се удължава срока на вече въведено намаляване на работното време, поради което 10-дневен срок между издаване на заповедта и влизането ѝ в сила не е бил необходим. Посочва, че в рамките на процесния период е действало извънредно положение в периода от 13.03.2020 г. до 13.05.2020 г. и извънредна епидемиологична обстановка за периода от 13.05.2020 г. до 01.04.2022 г. На основание чл. 138а, ал.2 КТ работодателят е издал следните заповеди за въвеждане на непълно работно време: Заповед № Н36/29.05.2020 г., в сила от 01.06.2020 г. до 14.06.2020 г., действаща за отделни структурни звена или екипи в отдел „Ксерокс“, Заповед № Н50/28.07.2020 г. за периода от 28.07.2020 г. до 18.04.2020 г., действаща за цели отделни екипи или звена за отдел „Ксерокс“, Заповед № Н57/07.08.2020 г., с която се удължава действието на Заповед № Н50/28.07.2020 г. за периода от 19.08.2020 г. до отмяна на извънредната епидемиологична ситуация в България и Заповед № Н85/30.10.2020 г., влязла в сила на 30.10.2020 г., определяща, че Заповед № Н50/28.07.2020 г. ще се прилага до 16.11.2020 г., след която дата всички служители ще се върнат на работа при нормално работно време. Ответникът посочва, че за издаване на заповед за непълно работно време на основание чл.138а, ал.2 КТ не се изисква намаляване на обема на работа, единствена предпоставка за въвеждане на непълно работно време на това основание е да действа извънредно положение или извънредна епидемиологична обстановка, а целта на посоченото намаляване на обема на работа е да се ограничи събирането на голям брой хора на едно място (позовава се на мотивите на закона за изменение на КТ). Оспорва да е налице дискриминационен елемент, тъй като въвеждането на непълно работно време не се основава на персонални защитени белези на лицето като пол, възраст, сексуална ориентация и др., а на база принадлежност на лицето към даден екип. Оспорва твърденията, че е налице припокриване по време на заповедите за въвеждане на намалено работно време. Посочва, че целта на намаляването на работното време е била работодателят да запази работни места и да не съкращава служители. Оспорва претендираните суми за заплащане на трудово възнаграждение и лихва за забава като погасени по давност. Моли съдът да отхвърли предявените иски. Претендира разноски, в това число за адвокатско възнаграждение.

По иска с правно основание **чл. 357, ал.1 КТ, вр. чл. 128, т. 2 вр. чл. 138а КТ** в тежест на ищеца е да установи: наличието на валидно трудово правоотношение между страните; че работодателят е издал заповеди, с които е въведено непълно работно време; наличието на основание за незаконосъобразност на заповедите, с които е въведено непълно работно време; размерът на претенцията, представляваща разликата между дължимото трудово възнаграждение при нормална продължителност на работното време и реално изплатеното месечно трудово възнаграждение за периода от 18.05.2020 г. до 04.10.2020 г., след въведено от работодателя непълно работно време.

При доказване на горните обстоятелства, в тежест на ответника е да докаже погасяване на дълга на падежа, както и законосъобразност на издадените заповеди, с които е въведено непълно работно време.

По иска с правно основание **чл.86, ал. 1 ЗЗД**, в тежест на ищеца е да установи

изпадането в забава на ответника за главните задължения.

При доказване на горните обстоятелства, в тежест на ответника е да докаже погасяване на дълга на падежа, за което не сочи доказателства.

На основание чл. 153 ГПК като безспорни и ненуждаещи се от доказване следва да бъдат отделени следните обстоятелства: че страните в настоящото производство се намират в трудово правоотношение, че за периода на действие на трудовото правоотношение работодателят е издал Заповед № Н34/30.04.2020 г.; Заповед № Н37/29.05.2020 г.; Заповед № Н36/29.05.2020 г.; Заповед № Н50/28.07.2020 г.; Заповед № Н57/07.08.2020 г. и Заповед № Н85/30.10.2020 г., с които е въведено непълно работно време, поради което е заплащал на ищеца трудово възнаграждение в намален размер.

По доказателствените искания:

Представените с исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства са допустими и относими към предмета на доказване по делото и следва да се приемат.

Следва да се уважат направените с исковата молба и с отговора на исковата молба доказателствени искания за допускане събирането на гласни доказателства чрез разпит на един свидетел на всяка от страните, за установяване на обстоятелствата, посочени в исковата молба и в отговора на исковата молба.

Следва да се уважи искането за допускане на съдебно – счетоводна експертиза със задачите, посочени в отговора на исковата молба.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА на страните проекто-доклад по делото съобразно мотивната част на настоящото определение.

ПРИЕМА представените с исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства.

ДОПУСКА изготвянето на съдебно-счетоводна експертиза по задачи, поставени в исковата молба.

НАЗНАЧАВА за вещо лице В.Д.П., тел. *****.

ОПРЕДЕЛЯ депозит за възнаграждение за вещото лице в размер на 300 лв., вносими от ищеца по сметка на СРС в 1-седмичен срок от връчването на определението.

Вещото лице да се призове след представяне на доказателства за внесен депозит.

ДОПУСКА събирането на гласни доказателства чрез разпит на един свидетел на

всяка от страните при режим на довеждане за установяване на обстоятелствата, посочени в исковата молба и отговора на исковата молба.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **30.01.2023 г. от 15:10 часа**, за която дата и час да се призоват страните - с препис от определението, като на ищеца да се връчи и препис от отговора на исковата молба и приложенията към него.

НАПЪТВА страните към медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора, включително сключване на съдебна или извънсъдебна спогодба, като им **УКАЗВА**, че медиацията, като безплатна, доброволна и поверителна процедура за извънсъдебно решаване на спорове, приключва със споразумение, което се одобрява от съда и има силата на съдебна спогодба. За провеждане на процедурата страните следва да се обърнат към действащата при СРС Програма „Спогодби“, в Центъра за спогодби и медиация.

УКАЗВА на страните, че при приключване на делото със съдебна спогодба, същата има силата на влязло в сила решение, спорът ще се реши в по-кратки срокове, а и на основание чл. 78, ал. 9 ГПК половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, като разноските остават за страните, както са ги направили, ако не е уговорено друго.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 237 ГПК, когато ответникът признае иска, по искане на ищеца съдът прекратява съдебното дирене и се произнася с решение съобразно признанието, както и че признанието на иска не може да бъде оттеглено.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 238 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска. Ако ищецът не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие, ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца. Неприсъственото решение не подлежи на обжалване.

УКАЗВА на страните, че ако неоснователно причинят отлагане на делото, понасят независимо от изхода му разноските за новото заседание и заплащат глоба на основание чл. 92а ГПК в размерите по чл. 91 от ГПК.

ДА СЕ ВРЪЧИ, на основание чл. 146, вр. чл. 140, ал. 3 ГПК, препис от настоящото определение на страните, ведно с проекта за доклад по делото, а на ищеца – и препис от отговора на исковата молба, като страните могат да вземат становище по доклада и дадените в него указания най-късно в първото по делото съдебно заседание.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____